

## De dorul tău tată...

Eugenia Calancea

---

Uneori mă înec în lacrimi,  
Și plâng de dorul tău tată,  
Dar tu în inimă mea imprimi,  
O stare bună, curată.

Aș vrea să judeci a mea dragoste,  
Ascunsă-n sufletul meu zbuciumat,  
Nu vreau să crezi c-a fost o pacoste,  
De-ai fi știut, ai fi-nviat.

Am luptat mult cu gândurile din mine,  
Aș fi vrut să pot uita,  
Dar mă gândesc tată la tine,  
De-ai fi trăit, altfel era viața mea.

Trecutu-l port cu mine și-n prezent,  
Că nu pot să scap de suferință,  
Și totuși tată tu ai fost absent,  
Singura iubire-n singura ființă.